

Колас Якуб

Біографія

Якуб Колас (ім'я за паспортом — Кость Міцкевич; 3 листопада 1882 — 13 серпня 1956) — білоруський поет, мовознавець, філолог. Небіж білоруського політика та історика Язєпа Льюсіка.

Народний поет Білорусі (1926), академік АН Білорусі (з 1928), член Союзу письменників СРСР (1934), заслужений діяч науки (1944), депутат Верховної Ради БРСР (1938—1956) і депутат Верховної Ради СРСР 2—4-го скликань(1946—1956), голова Білоруського республіканського комітету захисту миру.

Народився 3 листопада 1882 року у селі Акінчиці у родині лісника.

Закінчив учительську семінарію у місті Несвіжі.

У юному віці почав писати вірші, свій перший вірш опублікував під псевдонімом Якуб Колас у першій білоруській газеті "Наша доля", що видавалася у Вільнюсі. На той час поету сповнилось двадцять чотири роки.

Першу книжку поезій Коласа "Песні жальбы" було видано 1910 року.

Творчість Коласа тісно переплітається з українською літературою, зокрема з поезією Т. Шевченка, якому він присвятив вірш "Баяну-Кабзару". У його повісті "На прасторах жыцця" молоді герої читають Шевченкові вірші і завдяки цьому краще розуміють себе та людей, які їх оточують. До 125-річчя від дня народження поета написав ґрунтовне дослідження "Шаўчэнка і беларуская паэзія", опубліковане 1939 у газеті "Літаратура і мастацтва" (від 3 березня), журналі "Польмя рэвалюцыі" (№ 3) та збірці "У вянок Т. Р. Шаўчэнка". За редакцією Коласа і Янки Купали видано "Кобзар" білоруською мовою (Мінск, 1939), до якого у перекладі Коласа увійшли поеми "Мар'яна-черниця", "Невольник", "Сова", "Гамалія", балада "Утоплена", вірші "Дівичіі ночі", "Гоголю", "Не женися на багатій...", "Розрита могила". Опублікував статтю про І. Франка "Співець дружби і братерства народів" (ж. "Жовтень", 1956, № 8). Колас підтримував дружні взаємини з П. Тичиною, який 1959 присвятив йому статтю "Чистий і чесний" (вміщено у збірку "П. Тичина про мистецтво і літературу", К., 1981) та М. Рильським (написав 1952 вірш "Якубу Коласу").